

Privirile ei

Răzvan Poșchin

privirile ei ce se împrăștiu în fiecare colț al lumii
făcând din fiecare floare o întreagă floră pentru un munte
ce nu a gustat din mireasma unei flori adolescente
și din firul de iarbă călcat nepăsător de fiecare călător
facea un alt fir de iarbă, atât de strălucitor
că uneori aveai impresia că este o rază ruptă din coastele soarelui
privirile ei, ah, o baltă a uitării
o baie în care îmi scald toată vanitatea
tot veninul animalic prelins pe tâmpilele mele
privirile ei bătute-n cuie, tablouri fără chipuri
fără vreun peisaj pitoresc care să te facă să-l admiri
ci doar priviri candid, rupte dintr-un rai necunoscut
în care puteai doar muri, pe crucea mirifică a privirilor
în care te scaldai cu tot păcatul tău